

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Saa er der endvidere nævnt Sogneraad- og Amtsradsforeningernes Henvendelse vedrørende Amtsvandinspektørerne, der foruden at være tilsynsførende ogsaa skulde være projekterende for Sognekommunerne. Det er rigtigt, at disse Organisationer har henvendt sig Landbrugsministeriet, og jeg staaer med det Svar, vi gav dem for et Aars Tid siden, og hvori vi fra Ministeriets Side gjorde opmærksom paa, at de Ting, der her var fremdraget, vilde blive taget under Overvejelse. Jeg mener ogsaa, jeg sagde i min Fremsættelsestale, at disse Ting kunde blive taget op, naar Udvalget begyndte sit Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Gudiksen var i denne Forbindelse inde paa Spørgsmaalet om Amtsmændenes Forbliven som Formænd for Overlandvæsenkommissionerne. Hvis jeg ikke husker meget forkert, sagde jeg netop i min Forelæggelsestale nogle Ord om dette og pegede paa, at det Synspunkt, det ærede Medlem var inde paa, var gjort gældende over for mig, og at jeg for mit Vedkommende ingenlunde stod fremmed over for det. Men jeg valgte altsaa i den Udstrækning, jeg overhovedet mente, det var gør ligt, at følge Kommissionens Forslag, idet jeg mener, at det i et saa specielt Spørgsmaal som dette maa være Rigsdagens Opgave at udtale sig og sige, hvad man ønsker, om jeg saa maa sige, fra de Herrer sagkyndiges Side — for der er ogsaa et psykologisk Moment i det, det er derfor jeg siger sagkyndige. Men dette er jeg altsaa meget villig til at overveje.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man var inde paa forskellige Spørgsmaal, men har jo for saa vidt faaet Svar fra anden Side. Det ærede Medlem nævnte i sin Omtale af Amtsvandløbene et Eksempel med nogle Ejere af langt tilbageliggende Arealer, som vilde slippe fri for de Udgifter, der var i Starten, ved at vente en halv Snes Aar — jeg tror, det var saadan noget lignende, der blev sagt, at de ventede en halv Snes Aar med at afede Vandet fra deres Arealer og altsaa afede det til Amtsvandløbene. Men jeg tror i og for sig, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i, at i hvert Fald en af Forklaringerne er den, at man fra Rekvisiternes Side, naar man skal have et Projekt godkendt, har en ikke ringe Interesse i at kunne sige, at der er Enighed om Projektet i den størst mulige Udstrækning. Jeg kan sige, at heller ikke jeg er blind for, at der kan være et og andet at drøfte vedrørende Fordelingen af Udgifterne ved saadanne Projekter, men ogsaa denne Drøftelse mener

jeg bedst kan finde Sted under et Udvalgsarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte mig direkte om jeg mente, at § 9, 2det Stykke, kunde læses saadan, at den betød, at Ejendomsretten blev krænknet. Jeg maa hertil svare, at det kan jeg ikke se. I hvert Fald er det ikke min Mening, at noget saadant skal ske. Jeg læser Paragrafen saaledes, at den kun siger, at det er en Klassificering, der her finder Sted, i Lighed med den øvrige Klassificering af Vandløb, og jeg kan ikke se, at dette skulde betyde nogen Indskrænkning i Jagtretten.

Det ærede Medlem var inde paa, om det ikke kunde være rimeligt, at Landvæsenstævnenes Omraader blev gjort mindre, idet det ærede Medlem frygtede for, at den foreslaaede Ordning vilde medføre et stort Kontorhold. I det hele taget fandt det ærede Medlem det ønskeligt, om man kunde billiggøre hele dette Omraade. Det er jeg ikke i Stand til at svare paa paa staaende Fod, men det forekommer mig, at der er noget rigtigt i den Betragtning, som ligger til Grund for Forslaget, nemlig at det, det drejer sig om, er at faa de bedst egnede Folk, og navnlig at faa den Ensartethed i Afgørelserne, som er noget meget væsentligt, idet der egentlig ikke er noget, som svækker en Lovgivning mere, end hvis man er i Stand til at paapege Forskelligheder i Afgørelserne. Jeg tror, at hvis vi gaar hen og udstykker, om jeg maa bruge det Udtryk, Overlandvæsenkommissionsomraaderne i flere Dele, vil vi ikke komme bort fra det, vi lider under i Øjeblikket, nemlig den manglende Ensartethed, og selv om det muligvis skulde blive lidt dyrere — en Tankegang, som jeg nu ikke paa Forhaand saadan uden videre vil gaa ind paa — bliver Spørgsmaalet alligevel, om ikke denne Ensartethed er dette værd.

Ja, der er vel egentlig ikke meget mere at sige ved denne første Behandling. Det ærede Medlem Hr. Gudiksen var inde paa Spørgsmaalet, om det ikke var rimeligt ogsaa at overveje en Revision af Landvindingsloven. Det er muligt. Landvindingsloven har jo, kan man godt sige, været et ganske udmærket Supplement til denne Lovgivning, har været det i det hele taget til den bestaaende Grundforbedringslovgivning, altsaa taget i videste Forstand, og man har vel ogsaa Lov til at sige, at den har været medvirkende til at trække mange Projekter igennem, som ellers ikke vilde være blevet udført, fordi man nemlig i Kraft af denne Lov har været i Stand til at give meget væsentlige Tilskud — man har i enkelte Tilfælde været oppe